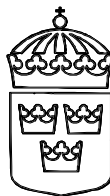

Kommittédirektiv

En tydlig definition av idéburna aktörer i välfärden

Dir.
2018:46

Beslut vid regeringssammanträde den 7 juni 2018.

Sammanfattning

En särskild utredare ska ta fram ett förslag på en tydlig definition av idéburna aktörer som kan användas för att identifiera och avgränsa dessa från andra aktörer i välfärdsverksamheter och andra närliggande offentligt finansierade eller subventionerade verksamheter. Syftet med en definition av idéburna aktörer är att främja ett ökat idéburet deltagande i välfärden genom att underlätta vid bl.a. bidragsgivning, lagstiftning, köp av verksamhet och samverkan. Utredaren ska därför också ta fram exempel och beskriva tänkbara tillämpningsområden inom välfärden och angränsande områden där en definition av idéburna aktörer skulle kunna användas.

Utredaren ska bl.a.

- föreslå en definition av idéburna aktörer,
- kartlägga och analysera olika förfaranden för att utifrån den föreslagna definitionen identifiera idéburna aktörer inom välfärden eller andra närliggande offentligt finansierade eller subventionerade verksamheter,
- kartlägga och analysera hur icke-ekonomiska tjänster av allmänt intresse regleras i andra länder inom EES,

- föreslå riktlinjer, kriterier eller andra tillämpbara instrument för ingående av idéburet offentligt partnerskap (IOP), i syfte att främja samverkan mellan idéburna aktörer och det offentliga, och
- lämna nödvändiga författningsförslag.

I uppdraget ingår inte att lämna förslag inom skatteområdet.

Uppdraget ska redovisas senast den 14 december 2019.

Idéburna organisationer är viktiga aktörer inom framtidens välfärd

Idéburna organisationer bidrar till samhällsnytta och mångfald i välfärden

Sedan mars 2010 gäller som mål för politiken för det civila samhället att förbättra villkoren för det civila samhället att bidra till samhällsutvecklingen och välfärden både som röstbärare och opinionsbildare och med en mångfald verksamheter (prop. 2009/10:55 s. 44). Till det civila samhället hör bl.a. idéburna organisationer som verkar som aktörer inom välfärden. Begreppet ”idéburna aktörer” inkluderar fortsättningsvis idéburna organisationer som väljer att vara aktörer inom välfärden. Kännetecknande för dessa aktörer är att de frivilligt valt att gå samman kring en idé och värdegrund, att allmännytta eller medlemsnytta är deras främsta drivkraft samt att eventuella överskott går tillbaka till verksamheten och därmed kommer samhället till godo (se Överenskommelsen mellan regeringen, idéburna organisationer inom det sociala området och Sveriges Kommuner och Landsting, SKL, skr. 2008/09:207). Flera utredningar har framhållit att idéburna organisationer utgör betydelse-

fulla aktörer inom välfärdssystemen som utförare av offentligt finansierad välfärd (SOU 2016:13, SOU 2016:78 och SOU 2017:38).

I betänkandet *Kvalitet i välfärden* anges att de idéburna verksamheterna kan öka mångfalden och valfriheten för brukarna samt tillhandahålla tjänster som kanske annars inte skulle erbjudas (SOU 2017:38). De idéburna aktörerna har också historiskt bidragit till innovation inom området genom att tillhandahålla nya former av välfärdstjänster innan de kommit att i större skala utföras av det offentliga. De har också visat förmåga att bedriva mer specialiserad verksamhet – exempelvis har idéburna organisationer bedrivit pedagogisk verksamhet med alternativa metoder eller riktat omsorgsverksamhet mot grupper med specifika behov – som varit svår för det offentliga att erbjuda och inte tillräckligt kommersiellt intressant för en vinstsyftande privat aktör att bedriva.

Regeringens målsättning är att få fler idéburna organisationer att verka som aktörer i välfärden samt att öka den andel av offentligt finansierad eller subventionerad välfärdsverksamhet som bedrivs av idéburna aktörer. Betänkandet *Palett för ett stärkt civilsamhälle* pekar på att idéburna aktörers mindre känslighet för finansiella incitament gör att vissa idéburna aktörer förefaller påverkas mindre av ekonomiska förändringar än andra aktörer. Idéburna aktörer tar ofta ett större ansvar och skapar ett mervärde för brukare eller mottagare av tjänster (SOU 2016:13).

Internationella erfarenheter visar också att idéburen verksamhet, inom EU ofta benämnd social ekonomi, i mindre utsträckning än privat vinstsyftande företagsamhet påverkas av konjunktursvängningar och därmed fungerar konjunkturutjämnande och stabiliserande i tider av ekonomisk instabilitet (*The resilience of the cooperative model – How worker cooperatives, social cooperatives and other*

worker-owned enterprises respond to the crisis and its consequences, CECOP – CICOPA Europé, 2012 och Resilience of the cooperative business model in times of crisis, ILO, Sustainable Enterprise Programme, 2009).

I betänkandet Ordning och reda i välfärden framhålls att idéburna organisationer, genom att vara utförare åt det offentliga, kan trygga sin fortlevnad vilket betyder att förutsättningarna ökar för att organisationen finns kvar och tidigt kan se problem i samhället och föreslå åtgärder. De idéburna organisationerna bygger i stor utsträckning sin verksamhet på ideellt engagemang som sker lokalt, exempelvis vid flyktingmottagande eller integrationsinsatser (SOU 2016:78). För idéburna organisationer är den samhällsnytta som verksamheten syftar till själva målet, medan ekonomin är ett medel för att kunna bedriva verksamheten. Innebörden av detta är att idéburen verksamhet måste kunna generera överskott och över tid balansera sin ekonomi för att säkerställa fortsatt verksamhet. Däremot har den inte som syfte att ge möjlighet till vinstuttag (Promemorian Vissa ändringar i regleringen om tillstånd att ta emot offentlig finansiering, Fi2018/00130/K). Respektive organisations syfte framgår av dess stadgar.

Andelen idéburna aktörer minskar inom välfärden

Trots att det finns många argument för idéburna aktörer inom välfärden är dessa aktörers ställning relativt svag i Sverige jämfört med andra länder (Varför är det så få idéburna organisationer i välfärden? Tillväxtverket, 2012). Generellt har trenden varit att de idéburna aktörernas position relativt sett har försvagats bland enskilda utförare av välfärdstjänster, även om de inte minskat i absoluta tal. Det beror på att de kommersiella aktörerna har vuxit kraftigt i antal, medan de idéburna inte har blivit fler i samma takt.

Mätt i andel sysselsatta inom välfärden har de ideella aktörernas andel i Sverige 2000–2013 minskat från 3,5 till 3,2 procent medan de kommersiella aktörerna ökat från 8,7 till 19,2 procent under samma period (Mot en ny skandinavisk velferdsmodell? Intstituttt för samfunnsforskning, 2016, s. 20 och 26). Enbart 2,0 procent av kommunernas verksamhet 2006–2015 utfördes av andra än kommunala eller kommersiella aktörer, främst stiftelser och ideella föreningar (SKL:s rapport Köp av verksamhet, Kommuner, landsting och regioner 2006–2015).

Knappt 18 procent av alla organisationer som tog emot offentliga utbetalningar 2016 tillhörde kategorin idéburna organisationer. De idéburna tog emot ca 3 procent av de utbetalda beloppen 2016, vilket innefattade inköp från det offentliga, men även bidrag och transfereringar som föreningsbidrag, medlemsavgifter och bidrag till fristående skolor. Idéburna organisationer stod för en mindre andel av det totala antalet kontrakterade anbud under 2016. Regeringen ser en stark potential i att få fler idéburna aktörer i välfärden. Statistik från 2016 visar att en klar majoritet (64 procent) av de idéburna organisationer som lämnar anbud i offentliga upphandlingar slutligen får kontrakt (Upphandlingsmyndighetens och Konkurrensverkets rapport Statistik om offentlig upphandling 2017, 2017:5 och 2017:11).

Under de senaste åren har idéburna organisationer framhållit att ökningen av regleringar och juridiska krav på utförarna har inverkat negativt på deras förutsättningar att bidra till välfärden. Många har därför efterlyst lättnader i ett antal regelverk för att idéburna organisationers möjligheter som välfärdsaktörer ska stärkas. Flertalet organisationer har dessutom önskat bättre förutsättningar för relationer mellan det offentliga och det idéburna. Enligt deras uppfattning passar allmänna regler för privata företag mindre väl för idéburna organisationer.

SKL har efterlyst att staten bör möjliggöra för kommuner och landsting att utveckla fler samarbetsmodeller med civilsamhällets ideella och idéburna organisationer på annat sätt än genom upphandling. SKL framhåller att staten genom relevanta myndigheter bör uppmuntra och underlätta tillkomsten av överenskommelser om partnerskapssamverkan som t.ex. IOP (en samverkansform som ger utrymme för samarbete mellan det offentliga och idéburen sektor i syfte att utveckla nya arbetsmetoder), liksom att utveckla praxis också för statliga myndigheter att ingå i sådan samverkan tillsammans med kommuner respektive landsting och det civila samhällets aktörer (SKL:s positionspapper den 7 april 2017 Civilsamhället som utvecklingskraft, demokratiaktör och samverkanspartner).

I regeringens nationella upphandlingsstrategi (Fi2016/00833/OU) som beslutades i juni 2016, framhålls vikten av att underlätta för idéburna aktörer och sociala företag att verka i välfärden liksom vikten av ökad dialog. Utifrån hur upphandlingsregelverket är utformat finns möjlighet att specifikt ta till vara de mervärden som idéburna aktörer kan erbjuda i samband med en upphandling. Ett annat sätt att ta del av dessa mervärden är att inrätta IOP. I upphandlingsstrategin anges att idéburna organisationers möjlighet att vara leverantörer till den offentliga sektorn kan främjas genom IOP, med beaktande av de juridiska förutsättningar som finns.

Uppdraget att föreslå en tydlig definition av idéburna aktörer inom välfärden

Svårigheten att definiera vilka utförare av välfärdstjänster som ska anses vara idéburna aktörer

I betänkandet Kvalitet i välfärden framhålls att en viktig anledning till att det har varit svårt att undanta idéburna aktörer när nya regler införts är att de idéburna inte lätt går att identifiera. De idéburna aktörerna är en mångfasetterad skara. En del har hundratals anställda och har varit verksamma i årtionden, medan andra har mycket få anställda och är nyetablerade. Vissa har stora ekonomiska resurser och en bredd av inkomster vilket skapar stor självständighet och god uthållighet medan andra är mer beroende av en enda stödgivare, ofta offentlig sektor genom bidrag eller köpta tjänster. Idéburna aktörer i Sverige bedriver också sin verksamhet i olika juridiska former och i vissa fall i komplicerade koncernliknande strukturer. Det finns t.ex. aktiefbolag som ägs av stiftelser eller som har inskrivet i bolagsordningen att alla medel ska återinvesteras i verksamheten. Det finns dessutom föräldrakooperativ som bedrivs som ekonomiska föreningar och som investerar alla medel i verksamheten (SOU 2017:38).

I propositionen En ny lag om ekonomiska föreningar har regeringen inte funnit skäl att införa lagregler för ekonomiska föreningar som liknar regleringen för aktiefbolag med särskild vinstutdelningsbegränsning, s.k. SVB. Inte heller har det ansetts att en särskild kategori eller särskilda regler för sådana föreningar som har ett huvudsakligen ideellt eller allmännyttigt ändamål ska införas (prop. 2017/18:185 s. 210 f.).

Hur kan idéburna aktörer inom välfärden definieras?

FN:s satelliträkenskaper (FN:s statistiksystem), som används för icke-vinstdrivande organisationer (begreppet icke-vinstdrivande organisation stämmer i hög grad överens med vad som i svensk kontext avses med idéburen aktör) i nationalräkenskaperna, utgår från att ett antal kriterier ska uppfyllas för att en institutionell enhet ska ses som en icke-vinstdrivande organisation. I rekommendationerna för arbetet med satelliträkenskaper har man med hjälp av fem punkter ställt upp en operationell definition, i syfte att avgränsa icke-vinstdrivande organisationer från andra typer av organisationer som antingen kan vara vinstdrivande eller offentliga. Icke-vinstdrivande organisationer består enligt denna definition av institutionella enheter som är

- formella organisationer, dvs. åtminstone till viss grad institutionaliserade även om de inte alltid i strikt juridisk mening är organisationer,
- icke vinstutdelande, dvs. eventuellt ekonomiskt överskott ska inte ges tillbaka till någon form av ägare eller huvudman,
- privata, dvs. institutionellt skilda från staten och den övriga offentliga sektorn,
- självstyrande, dvs. att enheten är förmögen att själv kontrollera den egna verksamheten, och
- icke tvångsmässiga, dvs. medlemskap och deltagande i form av tid eller pengar är inte tvingande genom lagstiftning eller liknande.

Regeringen bedömer att ovanstående eller liknande kriterier skulle kunna användas för att definiera idéburna aktörer i syfte att förbättra förutsättningarna för ett ökat idéburet deltagande i välfärdsverksamheter och andra närliggande offentligt finansierade eller subventionerade verksamheter. Det är därför viktigt att hitta ett långsiktigt, hållbart och uppföljningsbart sätt att rättsligt definiera idéburna aktörer

inom välfärdssektorn. Det finns behov att formulera grundläggande kriterier som ska vara möjliga att skärpa och förtydliga inom specifika områden.

I arbetet med att ta fram förslag till hur idéburna aktörer kan identifieras är det angeläget att överväga olika alternativa förfaranden i syfte att tydliggöra att idéburna aktörer har drivkrafter som skiljer sig från vinstdrivande företag. Det kan exempelvis vara fråga om att ta fram en modell för tillståndsprovning, registrering eller certifiering. Ytterligare en möjlighet som lyfts fram i betänkandet Kvalitet i välfärden är att man skulle kunna kräva att verksamheten bedrivs i en viss juridisk form (t.ex. särskild vinstutdelningsbegränsning) som i sig medför ett antal krav. Att organisationerna uppfyller kraven skulle då kunna kontrolleras av bl.a. företagets revisorer.

Vidare behandlar betänkandet möjligheten att skapa en ny juridisk form som utformas enbart för idéburna aktörer och som är avsedd att säkerställa att tillämpliga kriterier för idéburna aktörer uppfylls. Det finns därför ett behov av att kartlägga och analysera hur befintliga associationsformer som valt ett annat syfte än vinst eller har ett begränsat vinstsyfte används inom välfärden och om de är ändamålsenliga för syftet. I analysen ska det ingå att bedöma om det finns specifika associationsrättsliga regler som utgör ett särskilt hinder för idéburna aktörer i välfärden. Det är viktigt att överväga tänkbara lösningar på de eventuella associationsrättsliga hindren och redovisa de för- och nackdelar som är förenade med olika alternativ. Det är vidare angeläget att se över om det finns behov att vidta särskilda åtgärder för att göra sådana associationsformer mer användbara och attraktiva. Att lämna författningsförslag ingår inte i denna del av uppdraget.

Det finns i detta sammanhang anledning att utreda vilka risker det finns för att en definition av idéburna aktörer i välfärden missbrukas av oseriösa aktörer och hur ett sådant

missbruk kan motverkas. Det är dessutom viktigt att analysera och kartlägga om det i andra länder finns liknande modeller för att definiera idéburna aktörer och i så fall hur dessa tillämpas.

Utredaren ska därför

- kartlägga i vilken utsträckning och på vilket sätt idéburna aktörer definieras och avgränsas i andra länder och hur eventuella sådana system används,
- föreslå en definition av idéburna aktörer,
- kartlägga och analysera olika förfaranden för att utifrån den föreslagna definitionen identifiera idéburna aktörer inom välfärden eller andra närliggande offentligt finansierade eller subventionerade verksamheter,
- analysera befintliga associationsformer inom välfärdssektorn samt identifiera eventuella brister i nuvarande reglering av sådana associationsformer,
- analysera om det finns behov att vidta särskilda åtgärder för att göra befintliga eller delar av befintliga associationsformer mer användbara och attraktiva för ideburen verksamhet inom välfärden eller andra närliggande offentligt finansierade eller subventionerade verksamheter,
- identifiera risker för missbruk som kan följa av att införa en definition av en idéburen aktör, och
- lämna nödvändiga författningsförslag, i enlighet med det som anges ovan.

Uppdraget i denna del omfattar inte att lämna förslag inom skatteområdet.

Uppdraget att föreslå möjliga tillämpningsområden för en definition av idéburna aktörer i välfärden

Strukturella hinder för idéburet deltagande i välfärden

I betänkandet Palett för ett stärkt civilsamhälle framhålls ett flertal strukturella hinder för det civila samhällets aktörer som påverkar deras handlingsutrymme i relation till offentliga aktörer. Förutom svårigheter att finansiera verksamheten och en ökande administrativ börda, var en av de slutsatser som drogs att det inte tas tillräcklig hänsyn till det civila samhällets särart i samband med regelgivning. En möjlig orsak till detta är enligt utredningen att delar av civilsamhället har professionaliserats kraftigt under senare år, vilket gör att skillnaderna mot näringslivet är mindre i dag än tidigare. Civilsamhällets aktörer upplever att de drabbas av regelverk som inte är anpassade efter deras förutsättningar. Utredningen menar att det krävs en helhetssyn och medvetenhet kring olika aspekter av det civila samhället för att nå de politiska målen. Det är bl.a. angeläget att uppmärksamma de förändringar som det civila samhället genomgår, avseende såväl dess sammansättning och former som dess roll i förhållande till samhället i stort.

Inom ramen för remissförfarandet av Välfärdsutredningens betänkanden Ordning och reda i välfärden och Kvalitet i välfärden framhöll många idéburna aktörer följande. Vinstreglering av den idéburna sektorn är ett onödigt och för sektorn negativt förslag. Idéburna aktörer kännetecknas i grunden av att de saknar vinstintresse och återför därmed eventuella överskott till verksamheten. Antaganden om att det skulle finnas en negativ drivkraft att exempelvis öka vinsten genom att dra ner på kvaliteten är därmed inte relevant för dessa aktörer.

Idéburna aktörer har vidare angett att de skulle kunna främjas i större utsträckning inom offentlig upphandling,

exempelvis genom riktade upphandlingar. Vid remissbehandlingen av promemorian Vissa förslag till ändringar i lagen om offentlig upphandling med anledning av Valfärdsutredningens förslag framkom att många idéburna aktörer ansåg att promemorians förslag inte gick tillräckligt långt. Samtliga representanter för den idéburna sektorn var däremot positiva till Valfärdsutredningens förslag om ett undantag från lagen (2016:1145) om offentlig upphandling (LOU) vid upphandlingar av välfärdstjänster som understiger tillämpligt tröskelvärde och som saknar ett bestämt gränsöverskridande intresse.

Regeringen har, utifrån vad som lyfts fram, föreslagit förenklade och mer flexibla regler för upphandling av vissa tjänster för att förbättra förutsättningarna för den idéburna sektorn i välfärden. I propositionen Ökade tillståndskrav och särskilda regler för upphandling inom välfärden (prop. 2017/18:158) föreslås ändringar i LOU avseende vissa sociala tjänster och välfärdstjänster vars värde beräknas understiga tillämpligt EU-tröskelvärde på 750 000 euro. För upphandling av sådana tjänster föreslås att endast ett fåtal regler i LOU ska gälla om bl.a. annonsering, information till leverantörerna, dokumentation och rättsmedel. I propositionen föreslås också bestämmelser om att upphandlande myndigheter ska få reservera deltagandet i upphandlingar av vissa välfärdstjänster för aktörer som uppfyller angivna krav i lagen. Ytterligare regelförenklingar i upphandlingslagstiftningen utreds för närvarande av Utredningen om vissa förenklade upphandlingsregler (Fi 2017:05). Utredningens huvuduppdrag är att ta fram ett förslag till enklare och flexibla regler för upphandling under EU:s tröskelvärden och upphandling av sociala tjänster samt andra särskilda tjänster. Utredningen ska beakta idéburna aktörers intressen utifrån upphandlingsreglerna.

Möjliga vägar framåt för ett ökat deltagande av idéburna aktörer i välfärden

I såväl Valfärdsutredningens betänkanden som i Palett för ett stärkt civilsamhälle har möjliga alternativ att ge idéburna aktörer en mer framskjuten roll inom välfärden analyserats. Regeringen anser att fler idéburna aktörer bör ges utrymme att delta i välfärden på ett enklare och flexiblare sätt. Det finns därför ett behov av att ta fram exempel och beskriva hur en definition av idéburna aktörer skulle kunna användas exempelvis vid bidragsgivning från staten och kommunsektorn, vid ömsesidig samverkan mellan idéburen och offentlig sektor, vid köp av verksamhet eller när idéburna aktörer på annat sätt tar del av offentliga medel eller vid utformning av undantag från krav som inte är ändamålsenliga för dem. Inom ramen för en analys av hur en definition av idéburna aktörer i välfärden skulle kunna användas bör ställning tas till på vilket sätt förslaget påverkar konkurrensen samt förutsättningarna för företagen och dess ägare på en marknad.

Regeringen anser att det därutöver finns anledning att utreda vilka möjligheter och vilka begränsningar som finns för förändringar av regleringar som avser svenska välfärdstjänster i förhållande till EU-rätten. Av skäl (6) i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG framgår att medlemsstaterna är fria att organisera tillhandahållandet av obligatoriska sociala tjänster och andra tjänster som tjänster av allmänt ekonomiskt intresse, icke-ekonomiska tjänster av allmänt intresse eller som en blandning av dessa. Det klargörs att icke-ekonomiska tjänster av allmänt intresse inte bör omfattas av direktivets tillämpningsområde.

EU-rättens regler om tjänster av allmänt ekonomiskt intresse ger uttryck för en balans mellan konkurrensreglerna

och medlemsstaternas behov av att kunna utforma sina välfärds- och andra offentliga tjänster på olika sätt. Regeringen anser att det utifrån det EU-rättsliga utrymmet finns ett behov av att ta fram förslag på hur detta utrymme kan tillämpas i en svensk välfärdscontext. Hur andra EU-länder hanterat detta utrymme behöver också kartläggas och analyseras. Det är i sammanhanget viktigt att särskilt beakta hur förslaget förhåller sig till det statsstödsrättsliga regelverket.

En närliggande fråga är hur idéburna aktörer kan medverka till välfärden i samverkan med det offentliga genom IOP. Frågan har belysts bl.a. i Palett för ett stärkt civilsamhälle och av Valfärdsutredningen. IOP anses underlätta för idéburna aktörer att utvecklas och att möjliggöra en mer framskjuten roll för dessa aktörer som utförare av tjänster inom det sociala området. IOP bedöms vara en samarbetsform som ligger mellan upphandling och bidrag. När en kommun eller ett landsting anskaffar tjänster omfattas anskaffningen normalt av upphandlingsrätten. Bidragsgivning omfattas inte av upphandlingsreglerna. I en bidragssituation måste kommunen eller landstinget beakta EU:s statsstödsregler, så att stödet inte kan snedvrída konkurrensen och påverka handeln mellan medlemsstaterna.

Förutsättningarna varierar i varje enskilt fall avseende såväl samarbetsformer som verksamheter och därför är det enligt Valfärdsutredningens bedömning inte möjligt att generellt ange om modellen är förenlig med bl.a. upphandlingsrätten. En sådan bedömning måste ske i det enskilda fallet, utifrån vilken verksamhet som avses och de specifika förutsättningarna som gäller i varje partnerskap. Bedömningen blir också beroende av hur parterna valt att reglera frågor om bl.a. utförandet av tjänsten, ansvarsfördelning samt kontroll och uppföljning (SOU 2016:78).

I regeringens strategi för sociala företag – ett hållbart samhälle genom socialt företagande och social innovation (N2018/00710/FF) som beslutades den 1 februari 2018

anges ambitionen att förtydliga det legala utrymmet för att offentliga aktörer enklare ska kunna ingå partnerskap med eller köpa tjänster från sociala företag. I sammanhanget anges att alternativa former för samverkan har till syfte att, utifrån gemensamma mål, åstadkomma sociala effekter i samhället, exempelvis genom IOP. Regeringen anser mot denna bakgrund att det finns behov av att ta fram förslag på hur IOP kan utnyttjas i större utsträckning för att samverkan mellan idéburna aktörer och det offentliga ska främjas, exempelvis genom riktlinjer, en nationell standard, kriterier eller något annat tillämpligt instrument för ingående av IOP.

Utredaren ska därför

- analysera och ta fram exempel på när definitionen och förfarandet skulle kunna användas, exempelvis vid ömsesidig samverkan mellan idéburen och offentlig sektor, vid bidragsgivning från staten och kommunsektorn, vid köp av verksamhet eller vid utformning av undantag från krav som inte är ändamålsenliga för idéburna aktörer,
- kartlägga och analysera hur icke-ekonomiska tjänster av allmänt intresse regleras i andra länder inom EES,
- analysera och lämna förslag på hur det utrymme som finns inom EU-rätten för icke-ekonomiska tjänster av allmänt intresse kan tillämpas i en svensk välfärds-kontext, exempelvis för att underlätta samverkan med idéburna aktörer,
- föreslå riktlinjer, kriterier eller andra tillämpbara instrument för ingående av IOP, i syfte att främja samverkan mellan idéburna aktörer och det offentliga,
- analysera och ta ställning till eventuell marknads- och konkurrenspåverkan av förslagen,
- analysera hur förslagen förhåller sig till det statsstöds-rättsliga regelverket, bl.a. hur företagsbegreppet för-

håller sig till det konkurrens- och statsstödsrättsliga företagsbegreppet,

- för det fall verksamheter består av en idéburen och en vinstdrivande del analysera möjligheterna till särredovisning av den idéburna verksamheten, och
- analysera om förslagen omfattas av och är förenliga med EU-rättens normer om etableringsfrihet och fri rörlighet för tjänster, särskilt tjänstedirektivet samt artiklarna 49 och 56 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Uppdraget i denna del omfattar inte att lämna förslag inom skatteområdet.

Konsekvensbeskrivningar

Finansiella och samhällsekonomiska effekter samt andra positiva och negativa konsekvenser för enskilda personer, organisationer, företag och det allmänna av de förslag som lämnas ska redovisas enligt 14–15 a §§ kommittéförelagningen (1998:1474). I den utsträckning betänkandet innehåller förslag till nya eller ändrade regler ska förslagets kostnadsmässiga och andra konsekvenser anges. Redovisningen ska motsvara de krav som gäller i fråga om konsekvensutredning vid regelgivning. Utredaren ska särskilt redovisa förslagets konsekvenser för den personliga integriteten. Ett jämlikhets-, jämställdhets- och barnrättsperspektiv ska beaktas vid genomförandet av uppdraget. I arbetet med konsekvensutredningen ska utredaren inhämta synpunkter från Tillväxtverket.

Samråd och redovisning av uppdraget

Utredningen ska samverka med utredningen Demokrativillkoren i statlig bidragsgivning (Ku 2018:01) och inhämta synpunkter från berörda statliga myndigheter, särskilt Upphandlingsmyndigheten, Konkurrensverket, Myndigheten för ungdoms- och civilsamhällesfrågor, Tillväxtverket och Verket för innovationssystem (Vinnova), kommuner, landsting, Sveriges Kommuner och Landsting, fackliga organisationer, aktörer som företräder privata anordnare av offentligt finansierade välfärdstjänster, näringslivet samt övriga intressenter.

Utredaren ska bjuda in representanter för idéburen sektor att delta i en referensgrupp. I referensgruppen bör såväl stora som små idéburna organisationer inom välfärden ingå. Till stöd för utredarens arbete ska även en parlamentariskt sammansatt referensgrupp inrättas.

Uppdraget ska redovisas senast den 14 december 2019.

(Finansdepartementet)